

[Holstein.]

skatning, i Tiendeordningen og i vidt Omfang stadig benytter ved Bestemmelsen af Forpagtningsafgifter. Paa dette Grundlag hviler ikke blot Ejendomsbeskatningen i stort Omfang den Dag i Dag i andre Stater i Europa, som f. Eks. Frankrig, men ogsaa i nye Landbrugsstater som Australien og Ny Zeeland. En saadan Reform, der under alle Forhold og til enhver Tid vilde være retfærdig, kunde og burde iværksættes med det samme, men der blæser mærkværdigvis dette rimelige Krav en ugunstig Vind i Møde fra ansvarlige Steder, og Landbruget skal, som Kreditforeningsdirektør Axel Jensen sagde forleden i Odense, raabe højt for at blive hørt paa Christiansborg. Hvad svarer i Virkeligheden den Ejendomsskyld til, af hvilken Landbruget i Øjeblikket betaler sine Ejendomsskatter? Den svarer ikke til de virkelige Grundværdier, og den svarer heller ikke til de faktiske Priser i Handel og Vandel. Det er et ganske fiktivt Grundlag, hvorpaa Over-Skyldraadet baserer sine Vurderinger, og dette viser sig saa grelt som nogen Sinde, naar Over-Skyldraadet som ledende Direktiv for den nye Ejendomsskyldvurdering, gældende i 5 Aar fra 1. Januar 1932, kun foreslaar Ejendomsskylden nedsat med fra 10 til 15 pCt. for mindre og større Brug. Det er en uhørt økonomisk Magt, der er lagt i denne mærkværdige politisk-økonomiske Institutions Hænder, hvor faglig Kompetence maa rivalisere med partipolitiske Interesser, og hvor Resultaterne jævnlig er et Forlig mellem saglig Samvittighedsfuldhed og partipolitisk Paagaahed. Denne Institutions Magt er saa meget mere skæbnesvanger, som dens Hovedopgave er at fastlægge Grundlaget for en saa utidssvarende og saa urimelig høj Ejendomsbeskatning som den gældende danske.

De Priser, der for en stor Del endnu vedblivende bydes for Landejendomme, er ikke i fjerneste Maade Udtryk for disses udbyttegivende Evne, men kun Udtryk for, at mange Mennesker af Landbostanden søger Beskæftigelse ved et Erhverv, som de kender, og er tilfredse med at faa en Stilling som Prioritetsforvalter for Kreditinstitutionerne. Det landøkonomiske Driftsbureauets Resultater med Hensyn til Landbrugets Rentabilitet viser med al fornøden Tydelighed, at de Priser, der fremdeles bydes for Landejendomme, fortrinnsvis er bestemte ikke af økonomiske, men, om jeg saa maa sige, en Art vanemæssige, standsmæssige Interesser i at opnaa en Stilling ved Landbruget. En Forudsætning for, at

en anden Valutapolitik end den, vi har segnet under til 1. Oktober i Aar, paa ny vil kunne gøre Landbruget nogenlunde rentabelt, er det imidlertid, at den Tilpasning, som ad den Vej tilvejebringes indirekte i Stedet for direkte ad den brutale Nedskærings Vej, ikke tilintetgøres eller forspildes ved, at der paa alle andre Omraader straks rejses Krav og søges gennemført en Prisstigning med samme procentvise Forøgelse som den, der kan ventes paa Landbrugets Produkter paa Verdensmarkedet som Følge af en Krone-nedskæring. I saa Fald faar vi blot det økonomiske Misforhold, som man hidtil, navnlig fra Venstres Side, forgæves har paataalt og kæmpet imod, igen i en anden Form og af en Beskaffenhed, der vil kunne blive fuldt saa skæbnesvanger som det økonomiske Uligevægtsforhold mellem passiv og aktiv Kapital, vi hidtil har staaet overfor. I Virkeligheden drejer hele Krisespørgsmaalet sig om dette ene: Hvorledes skal det bestaaende Misforhold mellem Plus og Minus for den passive og aktive Kapital lægges om, saaledes at Byrderne af Tab, som er lidt, og som vi ikke kan komme udenom, fordi fuldbragte Kendsgerninger nu en Gang ikke lader sig annullere, fordeles ligeligt paa den ene og den anden Kapitalform og dermed Betingelserne tilvejebringes for en værdifuldere og mere rentabel Udnyttelse af Landets Produktionskræfter og Kapacitet. Det er klart, at disse to Hovedforanstaltninger, som Regeringen og Rigsdagen har det i deres Magt at gennemføre, en ny Valutaordning og en ny Ordning af Landbrugets Ejendomsbeskatning, vil komme den sønderjydske Landbostand til godæ ikke mindre end Landbruget i det gamle Land, Ejendomsskatternes Reform endda, om det skal være, med det samme.

Professor i Statsvidenskab, Dr. L. V. Birck, der saa ofte er en velset Gæst og Taler paa den danske Landbostands Delegeretmøder, gav for nylig paa Husmændenes Sendemandsmøde i Aarhus sine Tilhørere en Række lidet trøsterige Anvisninger paa Veje ud af Landbrugskrisen. Der er tre Muligheder, sagde Professoren, en almindelig Bankerot, en ny Inflation og en brutal Nedskæring af Lønninger og Prisniveau i det hele taget. Men Professoren skyndte sig at tilføje, at han var bange for at betræde alle tre Veje. Professor Birck er aabenbart og med Rette ikke bange for at være bange, naar det gælder den statsøkonomiske Videnskab i Længden og det danske Landbrug for